

LO CRIT S' ESPANYA

SETMANARI CARLISTA ILUSTRAT

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

EN BARCELONA: trimestre..... 1 pesseta
 FORA: idem..... 1'25 »

ULTRAMAR Y EXTRANJER
 trimestre 2'50 pesseta

— Número solt: 5 céntims —

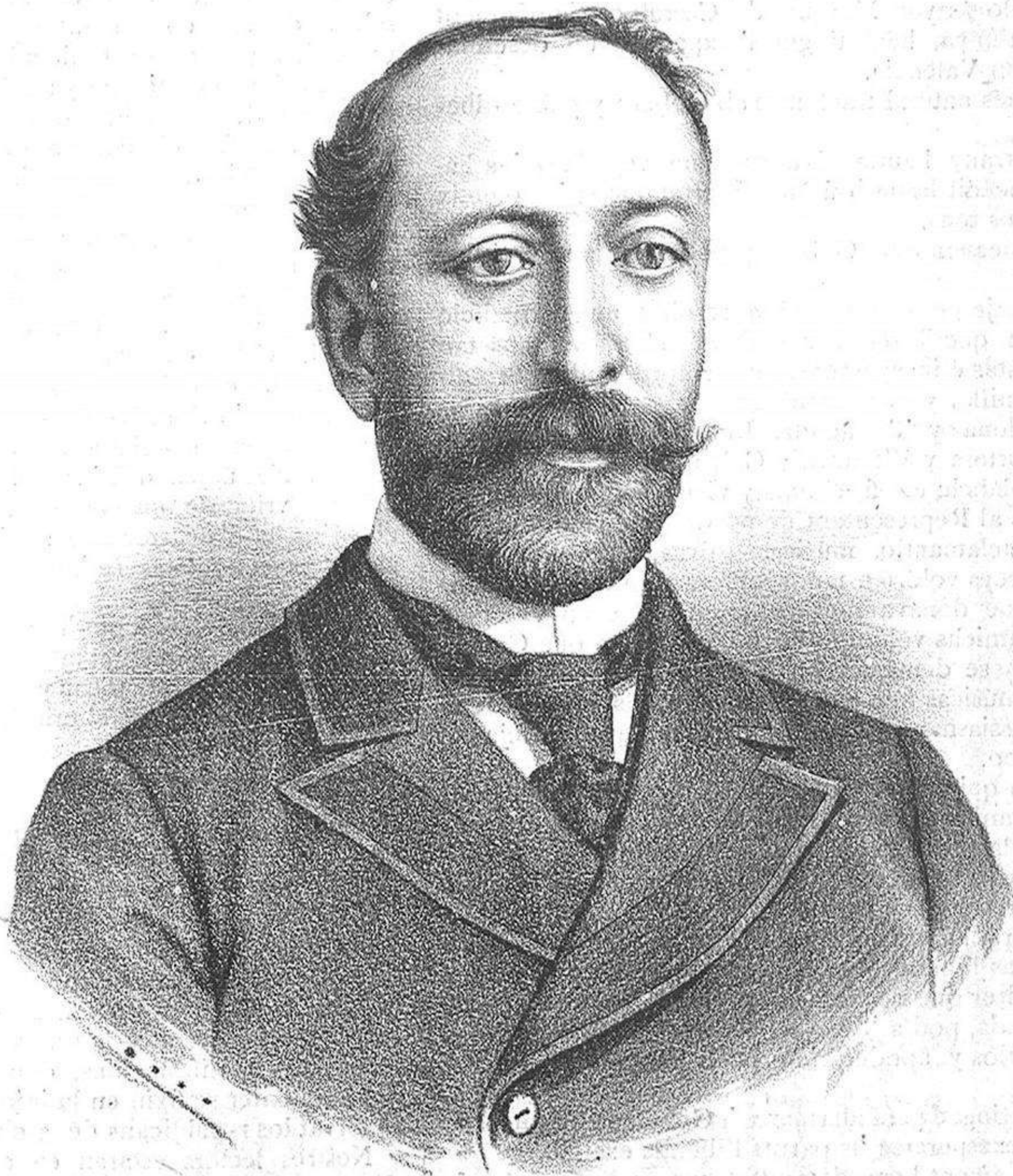
ADMINISTRACIÓ:

EN LA BIBLIOTECA TRADICIONALISTA
 Ronda Universitat n.º 14

APARTAT DE CORREU N.º 147
 ahont se dirigirá tota la correspondencia

— Número a través: 10 céntims —

lit. Barcelonesa. S. Pau, 56.

Sr. Marqués de Villa Huerta

NOSTRE RETRATO

Es lo del fill polítich del Excm. Sr. Marqués de Cerralbo.

S' honra LO CRIT D' ESPANYA presentant en ell á sos lectors á un cavaller en tota l' extensió de la paraula, com á bon católich y carlista que es, de tracte finíssim y distingit y d' ilustració gens vulgar.

Lo Marqués de Villa-Huerta té publicadas algunas obras literarias, entre altres un voluminós tomo de sonets que revelan en ell al poeta de felicíssima y delicada inspiració.

¡VISCA LA LLIBERTAT!

Ni un sol de nostres lectors ignorará 'ls detalls de la gran batalla que 'ls *heróichs* liberals valencians acaban de donar contra los carlistas.

Prescindirém per tant de tota resenya, y'ns limitarem á fer alguns comentaris.

A no pochs ha extranyat que després d' haverse passejat lo senyor Marqués de Cerralbo triumfalment per Catalunya, hagi tingut l' expedició un desenllas trágich en Valencia.

Res més natural tractantse ab Govern y poble liberals.

Lo extrany hauría sigut que una vegada se 'ns hagués concedit hasta 'l fi una llibertat que se 'ns ofereix en tots los tons.

Y confessém que Govern y poble tentan motiu de alarma.

Lo viatge per Catalunya ha resultat una expedició regia, en que 'l senador carlista rebía ovacions tan entusiasmadas é inesperadas, que sempre la última resultava la millor y més grandiosa.

Barcelona y Tarragona, Reus, Vich, Igualada y Olot; Tortosa y Vilanova y Geltrú, Manresa, Espluga y Montblanch; en fi, ciutats y vilas, competint en sos obsequis al Representant de nostre Jefe, multituds inmensas aclamantlo, músicas, salvas, recepcions, que alguns reys voldrían tan suntuosas; un triunfo continuat y que donava motiu á creurer que en Valencia nostres amichs volían ferho millor encara que Catalunya, com se demostrá en Villarreal, ahont ja foren tres las músicas que en l' estació y pels carrers de la vila entusiasmavan als mils carlistas que vitorejavan á Cerralbo.

¿Hi ha qui cregui capassos als liberals d' aguantar tantas manifestacions á favor de Don Carlos, per més que 'n ellas no 's dongui un sol crit subversiu y 's procuri solsament donar ¡viscas! perfectament legals y que fan retronir l' espay?

Tontería hauría sigut esperar tolerancia y lógica en las massas liberals, tan prompte aquestas arribaren á compendrer que de seguir nosaltres en nostre viatge de propaganda, podía 'l poble aclamar ab unanimitat á Don Carlos y apoderarnos poch en poch de tot Espanya.

Motiu tingué pera alarmarse 'l Govern, y motiu també pera exasperarse 'ls partits liberals exaltats.

Prácticament hem demostrat que no necessitem de guerras civils pera triuñar, que sols nos fá falta la llibertat concedida als demés partits, qual llibertat se 'ns

ha negat precisament quant n' estavam fent un us moderat y absolutament pacífich.

Las turbas liberals de Valencia, poch menos que capitanejadas per un gobernador inepte, á qui sens dubte degué donar instruccions especials lo govern sagastí, han demostrat una vegada més la forsa de nostras ideas, l' importancia del partit carlista, que 'ls nostres enemichs ho son també de tota idea religiosa y que tocant á civilizació están molts liberals á l' altura dels salvatjes.

Perque cridar ¡visca la llibertat! y apedregar á qui fá us d' ella, sols s' ocorre á gent incivilizada com la que en Valencia atropellá á ciutadans espanyols que á ningú molestavan, y cremá y robá edificis de personas y colectivitats pel sol fet de no ser bárbaros com ells.

Aquesta es la llibertat liberal.

Llibertat amparada per gobernadors monárquichs que 's deixan aclamar al crit de ¡visca la República! ¡visca la anarquía!

Llibertat que predican gobernants que, desconeixent los seus debers y no preveyent ahont pot conduhirlos sa imprevisió, deixan á las massas que impunement posin en alarma, no sols una ciutat, sino tota la nació.

Estém conformes en que no tots los liberals aplaudixen los successos de Valencia; però en cambi no sabem de cap colectivitat política avansada que 'n protesti; veyem que está fluix lo Govern en condemnarho, y donan motiu uns y altres pera que creyém que s' alegran de lo que ha passat, puig aixís s' ha impedit una manifestació colossal que en us d' un dret concedit per las lleys hauría realisat lo partit carlista en Valencia, com las ha realisat grandiosíssimas é imponents en Catalunya, gracias, sens dubte á que, ó nostres liberals son un poquet més lógichs que 'ls valencians, ó á que no 's van may imaginar que tingués Don Carlos en nostre Principat los mils de partidaris ab que s' ha vist que conta.

No es per cert ab la conducta dels liberals de Valencia com s' evitan las guerras civils; aixís se provocan, mentres que deixantnos fer us de la llibertat de propaganda, única que 'ns fá falta pera demostrar al poble la vritat de nostras ideas, se 'ns desarma, ja que no se 'ns ha d' ocorrer may sortir al camp en busca de garantías, si aquéstras se 'ns concedeixen dins las ciutats.

Tingui aixó en compte 'l poble, y no olvidi que qui va promouner y fomentat la guerra passada van ser los atropellos contra personas y cosas, comesos precisament, com á Valencia, al crit de ¡visca la llibertat.

F. DE P. O.

LA SETMANA

QUANT disposats estaban tots los periódichs carlistas á ressenyar los grandiosos obsequis que 'ls tradicionalistas valencians tributarían al Marqués de Cerralbo, un brutal acte que fá bullir la sanch en las venas y ompla d' indignació á tota persona decent y honrada, ha impedit cobardement ditas manifestacions, donant lloch á que 'ls ulls del mon enter se fixin en la inicua conducta que han observat los republicans de la ciutat del Cid.

Nostres lectors estarán en aquestas horas enterats de tots los asquerosos fets portats á cap per la xusma valenciana.

Ells, los primers en calificar de intolerants y de in-

cendiaris á ne 'ls carlistas, han sigut també 'l primers en demostrar que 's una faula sa tolerancia y que apelan al incendi quant ho poden fer impunement.

—*—

Pera cometre tant vandálíchs excessos, han buscat los republicans valencians un justificatiu, encara que sembli mentida.

Un justificatiu que ha trobat eco fins en lo ministre de la Governació, don Trinitari Capdepon, lo cual digué que la causa del motí de Valencia prové *dels sanguinaris fets* del carlisme durant la guerra civil.

¿No havíam quedat, per ventura, en que ab l' adveniment de Don Alfons lo Pacificador s' havían apagat los odís y quedavan borrats tots los tristos recorts?

—*—

Pro, com saben nostres lectors, lo dels *sanguinaris fets* no ha estat altre cosa que un pretext pera descarregar sos odís africans contra lo carlisme.

Veigeren que la propaganda pacífica del Marqués de Cerralbo era una victoria, y trataren d' enfosquir-la ab los mateixos cobarts procediments que quant eran derrotats en temps de guerra.

Aixó ha fet sempre l' Espanya revolucionaria.

L' alé de la *santa llibertat*, matrona de robustos pulmons, anuncia l' extermini dels *restos armats del oscuratisme*, y en Udabe lo carlisme caigué.... sobre l' exércit republicá, destrossantlo; y en Allo, Dicastillo, Estella, Viana, Lumbier, Sangüesa y Lamindano, y en altres punts no menos gloriosos, pogueren coneixer los republicans sa impotencia.

Llavors es quant calificavan més de cobarts á ne 'ls carlistas y efectuavan los incendis d' Abarzuza, de Zabal, de Villatuerta y d' Irún.

Es la seva historia, á la que han volgut agregarhi la página de Valencia.

Despitats per las brillants manifestacions de Catalunya, incendiaren en Valencia lo convent dels PP. Jesuitas.

¿Qué pretenen ab aixó?

¿Encara pensan exterminar ab tant vils procediments lo carlisme?

Los fets passats indican quin cas fem de las constants amenassas y fanfarronadas may interrompudas de la Revolució.

FLORDELÍS.

LOS LLIBERALS DE VALENCIA

Llibertat per ferne bé
fá temps que'n tenen.

¡Llibertat per ferne mall
Aixó pretenen.

Ja arriba á la estació
lo tren plé de gom á gom,
en aquest moment tothom
respira satisfacció.

Resonan fort com un tró
los aplausos dels carlistas,
mentres, fora, 'ls anarquistas
senten sa rabia estallá,
rabia que 's pot compará
sols ab la dels integristas.

Reb, allí, á las comissions
lo excelentísim marqués,
mentres de continuo es
objecte d' aclamacions.
Republicans y masons
y lliberals.... dels de pega,
comensan á mouer brega
desde á fora l' estació....
¡Ja ve 'l bó (!) de la funció!
¡Ja comensa la masegal!

La comitiva 's trobava
dins de lo carrer de Lauria,
quant ja la chusma com *jauria*,
febrosa, fera, lladrava.

—¡Mori 'l carlisme!—cridava
y en son dèspota furor
tira ab salvatge valor
pedradas per tot costat.
¡Y aixó al crit de llibertat!
Pels valencians, ¡quin honor!

Ab prou treballs lo marqués
va pogué arribá al hotel;
quant va serhi ¡quin pastel!
d' escandol no 'n volgueu més.
Trezte ó catorze mil *ches*
van destrossar la fatxada,
y pedrada tras pedrada,
disbarat tras disbarat,
y ¡viva la llibertat!
y endevant la.... cafrerada.

Los amotinats donavan
vivas al governadó,
com si aquest fos lo patró
dels destrossos que causavan.
A incendiar comensavan
l' hotel, quant tot d' un plegat
crida un cafre amotinat
donantse tó d' anarquista:
—Foch al Cassino Carlista,
y ¡viva la llibertat!

En efecte; al cap de poch
los salvatjes asaltavan
lo Cassino, y comensavan
arreu á pegarhi foch.
Ni varen respectá 'l lloch
hont Deu té sa Companyia,
causant á Valencia un día
que será molt recordat
en mengua á la llibertat,
per tal salvatjada impía.

Lector; si algun día sents
qu' algun poble amotinat
aclama á la Llibertat,
tanca la porta.... ¿M' entens?
perque't xafarán las dents
ab alguna garrotada.
Es cosa bastant probada
y no admet dificultat,
que 's avuy la llibertat
sinónim de... cafrerada.

VOLTREGANÉS.

—Apa, aquí tens vuyt rals, mateu tots los carlins y crideu ¡viva la llibertat!

Los CARLINS SON UNS CANALLAS

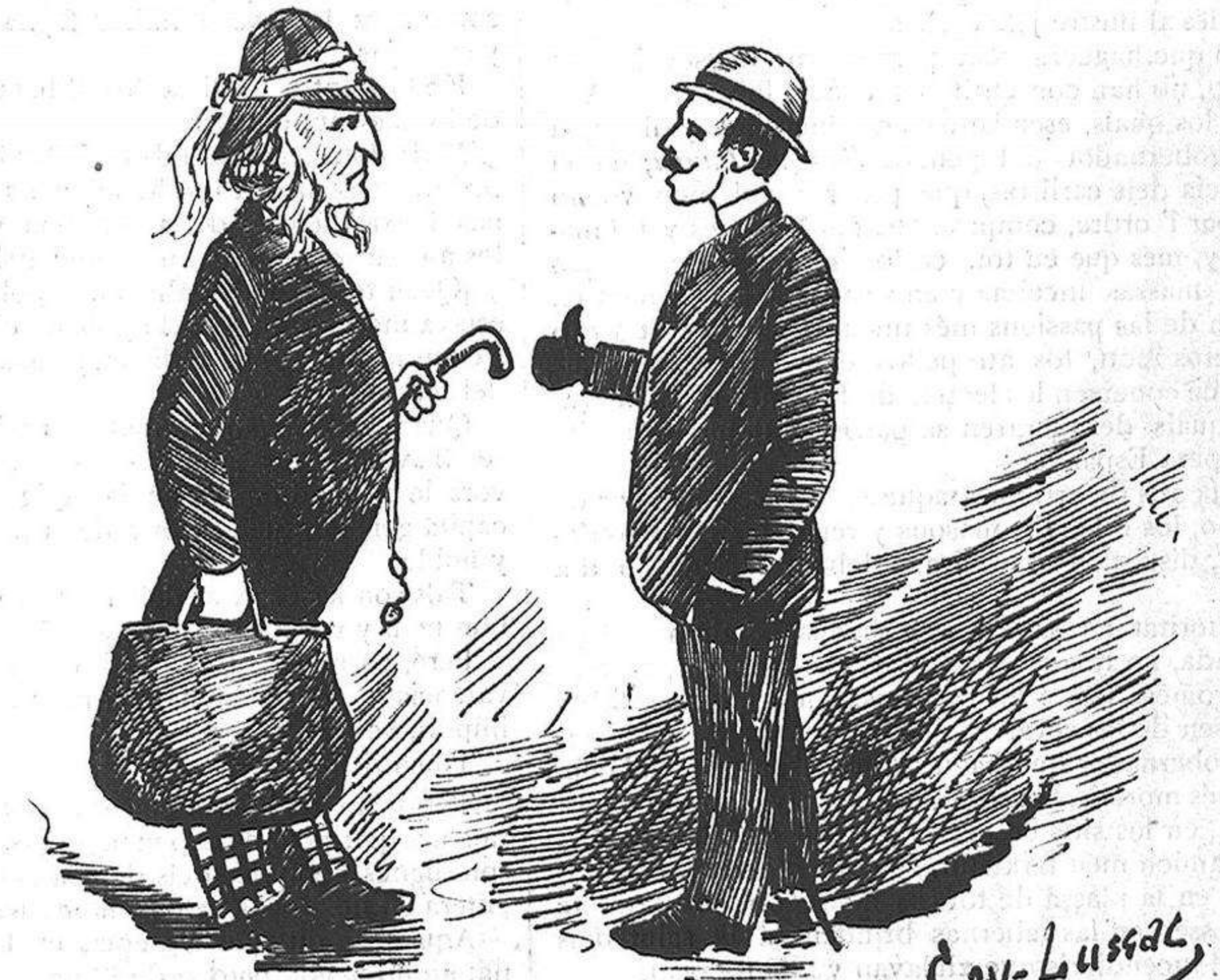
¿Vehuen aquestos dos tipos? donchs son los únichs que s' han posat al costat dels zulús de Valencia.

Aquestos son los argumentos de propaganda que gastan los lliberals de nostres días.

—¡Ché! fuchim, fuchim que eixos del Casino pareixen de cheni.....

—Ep, mister, ¿no voliau viatjar per l' Africa?
—Oh! yes.
—Donchs miri; vagi á Valencia, tracti ab lliberals y estará rodeijat de salvatjes.

Gay-Lussac

DESDE L' AFRICA

Valencia 13 d' abril de 1890.

ENCARE que escrich desde la ciutat del Cid, ahont se gasta llum eléctrica é hi corren tranvías, estich en plena Africa.

Perque un poble que reb als forasters, respectables per mils títuls, a pedradas y xiulant; un poble que atropella de la manera més vil y cobart als que no pensan com alguns dels seus habitants; un poble que sens cap motiu crema, roba y saqueja centres importants, legal y socialment constituïts; un poble que roba y maltracta als ministres del Senyor profanant son sagrat lloch; un poble que té una autoritat que es simpática y aplaudida dels *zulús* que la deshonran; aquest poble no es civilisat ni té pisca de cultura é ilustració, y es solament digne d' amputarse del mapa y figurar allí als deserts del Africa.

Queda justificat, donchs, que jo no escrich desde Valencia sinó desde Africa.

Nostres lectors saben perfectament la ressonancia que tenia 'l viatge del Marqués de Cerralbo, que feya tragar tanta bilis als lliberals com mal d' ulls al senyor Práxedes. Lo qual no deixa d' ésser una extranyesa. Perque 'ls partidaris de la llibertat no han d' extranyar que hi haje qui fasse us de la mateixa pera propagar las sevas ideas, y en Sagasta no pot tenir res que dir en que lo partit carlista s' aprofite dels drets que concedeix la Constitució. Un y altres no tenen rahó de queixarse.

Axís es, donchs, que 'ls carlistas de Valencia estavan en son dret rebén dignament y obsequiant ab esplendidés al ilustre jefe carlista.

Aixó que haguera estat permés en qualsevol poble bárbaro, no han consentit los cafres lliberals de Valencia, los quals, escudantse en l' ineptitut y flaqueja d' un governador del género *Sancho Panza*; en la prudencia dels carlistas, que per res del mon volían perturbar l' ordre, compromentent al Marqués y á sí mateixos, y, més que en tot, en lo cinisme y degradació d' unas masses incultas y encenagadas brutalment en lo fanch de las passions més inicuas, han portat á cap l' asquerós motí, los atropellos é incendis y profanacions que coneixen los lectors de LO CRIT D' ESPANYA, ab los quals deshonraren sa patria y donaren un día de dol pera Espanya.

Lo día ans de arribar á aquesta ciutat lo senyor de Cerralbo, los lliberals, masons y republicans se confabularen, disposant lo motí que debía realisar-se lo día següent.

L' autoritat ho sabé; però segons se demostrá en l' arribada, no tingué per convenient impedir, á pesar de la promesa feta á los carlistas, que las turbas lliberals fessen de las sevas.

Un governador que hagués tingut l' ángul facial com los demás mortals, hauría colocalos civils, municipals, etcétera, en los sitis de perill; però en Rapiña, com li diu un amich meu tartamut, se contentá en tencar los primers en la plassa de toros y als segons los permeté que estessen en las tabernas brindant á la salut dels lladres é incendiariis que xiulavan y alborotavan.

Está clar: los lliberals y republicans de Valencia, duenyos del camp, sense ningú que 'ls hi empetés la bassa, feren de las sevas, donant renda solta als seus instints de feras.

Es de l' única manera que son valents los cafres de la llibertat. ¡Com no, si estavan lliures de tot perill y tenían en las mans descomunals *facas* y *teyas* pera cremar!

¡Cobarts!

Al arribar lo Marqués, fou rebut á la estació per gran número de carlistas. En l' andén se veié l' importancia que té á Valencia nostre partit. Allí ahont la criada se podia tornar *respondona*, los lliberals no s' hi acostaren ni pera xiular siquiera.

La carrera desde la estació al hotel de Roma fou pera los carlistas un verdader calvari. Una pluja de pedras y altres cosas acompañá als cotxes.

Al arribar á la plassa del hotel, la manifestació bárbaro-liberal prengué proporcions alarmants.

Los vándalos de la llibertat, no podent arrastrar al marqués de Cerralbo perque 'ls que 'l custodiaren no los deixaren arribar fins al cotxe ahont anava, s' esbravaren en trencar á pedradas tots los vidres, persianas, portas de las quatre caras que té la fonda.

No entraren dintre perque uns quants carlistas los hi privaren. Y aixó que 'ls lliberals eran alguns mils y nostres amichs poch.

Mentres se desenvolupava aquesta escena, que requereix decoració de bosch, lo governador Sapiña era portat en triomfo per los revolucionaris que robaren é incendiaren, celebrant d' aquesta manera l' impunitat de que disfrutavan.

No obstant de desenvoluparse tantas atrocitats, los encarregats de mantenir l' ordre se deyan andana y brillavan per la seva ausencia com si obehissen á un plan.

Las turbas se dirigiren luego al Centre Carlista, residencia dels PP. Jesuitas, Colegi del Sagrat Cor, etc., continuant la seva criminal feyna de robar, cremar y saquejar.

En lo Centre Carlista los lliberals donaren probas de lo que son: cobarts.

Mitja dotzena escasa de carlistas los feu recular, impeditos arribar á las habitacions y causantlos algunas baixas, fent us de la llegítima defensa. ¡Aixó que los amotinats eran alguns centenars!

¡Quan tot aixó se realisava, lo governador Sapiña se estava molt tranquil en lo govern civil prenent disposicions mentres prenían licors y pastas los caps de colla del motí!

Quan ja s' havían cremat las casillas de consums y semblava que las masses s' havían saciat de tot, allavors lo Sancho de Valencia resigná lo mando en lo capitá general, qui se portá de la manera més caballer y noble.

Tals son las escenas dels *ches*. No cal dir que 'l seu bon nom y reputació quedá á la lluna de Valencia.

Peró, en mitj de tot, los hi hem d' estar agrahits als valencians, perque 'ns han fet molt favor y donat molta importancia.

Tinch de fer una salvetat.

Tot quant dich, está clar que fa referencia als lliberals d' aquí; però en cap manera als carlistas, los quals son dignes germans dels de Catalunya y d' Espanya entera en ilustració, valor y honradés.

Aquí s' ha dit que Valencia es lliberal y republicana: no ho nego; però sí diré que 'ls republicans y lliberals no hageran estat capassos de fer lo que feren, á no haver tingut la impunitat que 'l dispensá 'l Govern.

Es més; demá que 'ls carlistas vulguen fer qualsevol

manifestació, la farán, en la seguretat de que ningú 'ls destorbará y surtirán ab la seva.

La festa s' ha ayguat, desgraciadament. Però tothom, fins los lliberals, está convenut de l' importancia dels obsequis que se preparavan en honor del Marqués de Cerralbo.

Ja vindrá día que 'ls carlistas sortiran ab la seva.
Crido al temps per testimoni.

EQUIS.

CRIDORIAS

Lo *Diario de Cataluña* diu que 'ls successos de Valencia son «justicia de Dios».

D' aixó deduheix, ab tota la caritat de que es capás un integrista, que está bé als atropellats l' haver estat blanch de las iras revolucionarias.

Si 'ls atropellats haguessen estat solament los carlistas, no faríam gens ni mica de cas de lo que diu lo diari d' en Coll y del *Pubill* de Figueras, perque coneixém á fondo als nocedalistas y sabém molt bé de tot quan son capassos. Però es lo cas que foren també atropellats, y no poch, los Jesuitas de Valencia, quals residencia é iglesia foren cremadas y apedregadas. ¡*Justicia de Dios!*

Ho es, en efecte, 'l que 'ls nocedalins no sápigán lo que 's pescan y que paguin tan malament á qui tot ho deuen.

.

¡Y á propòsit!

Nos consta que á Valencia hi há, encara que en número reduhit, nocedalistas.

¿Saben vostés quína determinació prengueren al saber que cremavan la iglesia, convent y colegi dels Jesuitas?

¡No! Donchs escoltin: La de estar ben quietets á casa seva.

En cambi, los carlistas foren los que detingueren las turbas, las entretingueren ab objecte d' avisar als Jesuitas y de participarlosi 'l perill que corrian; á nos tres amichs se deu—y no als nocedalistas—que l' atropello de que fou objecte en la ciutat del Cid la Companya de Jesús, no tingués las proporcions ab que somiaren las logias.

¡Bonich comportament lo dels nocedalistas!

Després de tot, se compren, perque ¡lo que diuen ells! *Sólo Dios basta.*

.

La premsa de Barcelona ha reprobato enérgicament la conducta dels *zulús* de Valencia.

Tres diaris solament, portats dels instints que 'ls dominan, han deixat véurer la satisfacció que senten per haver estat atropellat lo Marqués de Cerralbo.

Aquestos diaris son:

El Diluvio.

El Barcelonés.

Y lo *Diario de Cataluña.*

Un republicá descregut, un sagastí impenitent y un nocedalista foll.

¡A mí me llaman «Diluvio»;

A mí ¡olé! «Barcelonés»;

Y á mí me dicen «Diario.»

¡Me parece que semos

pa un banco tres pies!

A Espanya tenim uns gobernadors que 'ns recordan lo de la insula Barataria.

Cap lector ignorará que 'ns referim al Sapiña de Valencia.

Aquest *Sancho* lliberal, mentres los valencians lliberals robaban, cremaban y saqueijavan, tingué l' honra d' ésser portat en triumfo per las turbas borratxas de ví y de rabia.

En Sapiña fou además felicitat per los amotinats.

Y alabat per la premsa més revolucionaria.

Aixó 'ns basta pera coneixer al governador de Valencia.

Dime con quien vas..... y te diré quina hora es.

Cuando el necio aplaude.....

.

L' expressat governador vol eludir la responsabilitat, dihent que ell obrá obehint cegament al ministre de la Governació, y diu que potser justificará la seva conducta.

¡Que parli d' una vegadal

Y sabrém á qué atenírnos.

.

Una noticia de sensació:

La Revista Popular, en son últim número y página 243, publica el retrato del Dragó infernal, ó sia la del senyor Palau y Llunguet.

Lo parescut es admirable.

.

Dit setmanari, en cambi, res diu de l' admirable y categórica carta ab que l' Excm. Sr. Casañas acaba d' ésser honrat per Sa Santetat Lleó XIII, ni tampoch del preciós y contundent comentari que dit document ha merescut del Bisbe de la Seo.

Se compren.

Los nocedalins buscan la tangent per ahont fugir, encara que en lo cas present es molt difícil que la trobin, puig están en lo cas de

someterse lealmente

ó

rebelarse francamente.

.

Ja que parlo del senyor Bisbe de la Seo, vull acreditar-me de bon periodista (pera possehir la qual circumstancia s' ha de tenir molta memoria y ésser algo indiscret), revelant á mos lectors un succehit que recordo me contá fá prop d' un any lo Director d' aquest setmanari.

Discutía 'l senyor Oller ab un antich amich seu, nocedalí avuy, que tot sumant las forsas ab que l' Integrisme (l) contaba, 's permeté inclourer en ellas al lllm. Sr. Casañas.

Protestá nostre Director, á qui constaba la falsetat de la hipótessis, y acabá per dir á son contrincant: ¿Es á dir, que vostés están en actitud rebelde perque suposan que 'l Bisbe de la Seo hi está també?

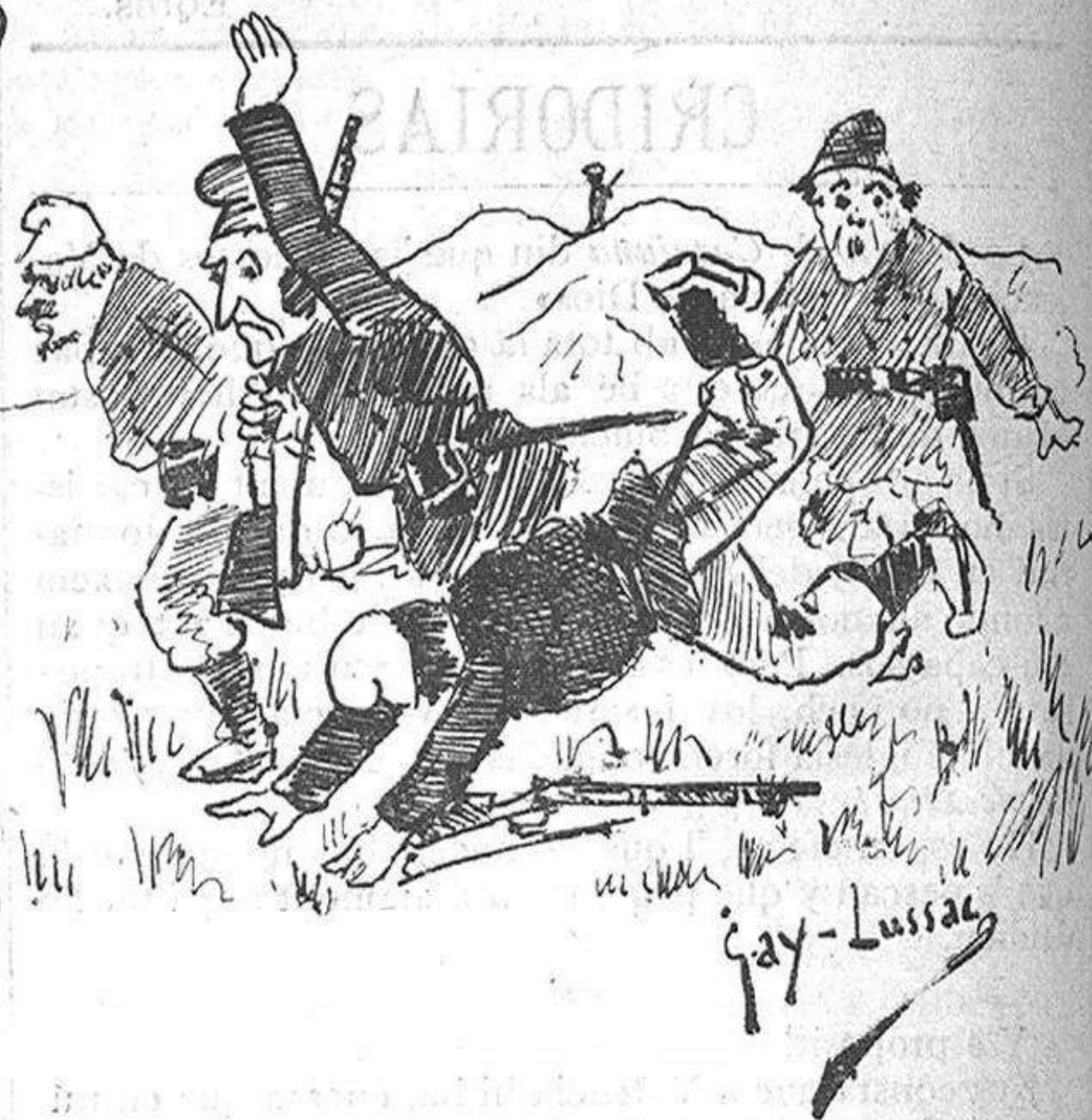
Resposta del nocedalí:—Sí, lo menos per part meva, y es tal la confiança que á tots nosaltres inspira, que estich segú de que 'l día en qu' ell parlés contra nostra política, LO QUE NO FARÁ MAY, tots los de bona fé tornaríam enrera en lo camí fet.

Los comentaris..... que se 'ls fassi cada hú.

AHIR Y AVUY

Los liberals quant son á la ciutat.

Los liberals quant son al camp.

SASTRERIA CATÓLICA

Trajos á mida desde las classes regulars á las més superiors.

GÉNEROS DEL PAIS Y EXTRANGERS

Preus relativament baratos segons classe.

14, TAPINERÍA, 14—BARCELONA

Fábrica de cotillas de varias clases

DE

FILLAS DE DUAT

ENVIO Á PROVINCIAS

Plateria, 42, entrada Palau, 7,-2.º-2.^a

Sucursal: LA ARCHIDUQUESA

Carrer dels Archs, 4—BARCELONA

GENEROS DE PUNT

DE

GONZALO COMELLA

3. Carrer de la Boquería, 3.—BARCELONA

TANCAT LOS DIAS DE FESTA.

LLANA Y MANXIULAS

Llibre de molta gresca, prosa y vers, dedicat als llanuts ab manxiulas pel clatell dels esquilats, y una Cansó de la Llana, en solfa, que cantada deixa ab un pam de nás als sabelluts. La portada del llibre es llampanta, ab molta llana, caps de bé, estisoras, estrellas ab cúa... liberal, etc., etc.

PREU: 4 RALS

LA TABOLA

150 riallas, 3 rals.—Un llibre premiat, que abans valia 2 rals, UN RALET.—De venda en aquesta administració.

ENQUADERNACIONES

en un dia luxosas y senzillas en lo taller de

PENELLA Y BOSCH

Molas, 29, prop la de Fontanella

BARCELONA.

ESTAMPERIA

de NTRA. SRA. DE LA MERCÉ

de MARIANO DE LA C. CODINA

Taller d'imatges de fusta, de totes classes.

FÁBRICA DE MARCS

Oleografías, cromos, grabats, felicitacions, sorpresas, etc.

ENVÍO A LAS AMÉRICAS

TANCAT LOS DIAS DE FESTA.—ARCHS, 7, BOTIGA